

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δευτέρα 22 Σεπτεμβρίου 1930

ΤΩΝ ΕΡΩΤΩΝ ΤΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΑΔΕ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

7—12 μ. μ. Σημαιοστολισμός και φωταγώγησις τῶν δημοσίων, στρατιωτικῶν καὶ δημοτικῶν καταστημάτων, τῶν πλατειῶν καὶ τῶν κεντρικῶν, ὁδῶν, ὡς καὶ τῶν ἰδιωτικῶν οἰκῶν καὶ καταστημάτων.

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1930

6. 15.' π. μ. Στρατιωτικοὶ κανονισμοὶ κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.—
Τὸ ἑσθινόν ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς Μουσικῆς καὶ σαλπικτῶν.
9.30' π. μ. Ἀρχιερατικὴ δοξολογία ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ.
10 π. μ. Λόγος πανηγυρικός ὑπὸ τοῦ κ. δημάρχου Ἰωαννίνων ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς
Ἑθνικῆς Ἀυλῆς.

11 π. μ. Στρατιωτικὴ παρέλασις.
12. μεσημβρία. Μετάβασις τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἴδρυ
τοῦ τῆς Φιλίας Ἐταίρειας, Ἀδα-ασιὺν Τσακάλωφ, ἔνθα, προσφωνοῦντος τοῦ κ.
Δημάρχου Ἰωαννιτῶν, καὶ ἀποδίδοντος λόγιμάς Τιμήματος Στρατοῦ, θὰ ἀποκαλύψῃ
ὁκ. Γενικόσ Διοικητὴς Ἡπείρου τὴν ἐντοχιθεσίαν εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην ἀναμνησι
κὴν-πλάκα.

4,30* μ. μ. Ἀποκαλυπτήρια ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἑπείρου τῆς κατὰ τὸ βόρειον τείχος τοῦ φρουρίου ἐντοιχισθῆς ἀναμνηστικῆς πλακὸς πρὸς τιμὴν Ἀλυσσίου τοῦ Σκυλοσόφου, προσφωνοῦντος τοῦ κ. Δημάρχου Ἰωαννίνων.

Εὐθὺς κατόπιν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς καὶ Ἀχιλλεὺς Καλεβρὰς θὰ ἐκφώνησιν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας καὶ θὰ ἀποκαλύψῃ ἀποδίδοντας τὰς «προσθηκούσας τιμὰς Τυήματος Στρατοῦ, τὴν ἀνεξερεθίσαν πρὸς τιμὴν τῶν προδρόμων τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 Ἡπειρωτῶν ἀναμνηστικὴν σιγήλην.

Κατάθεσις στεφάνων ἐπὶ τῆς στήλης με συντομογραφίας ἐλαχίστης διαρκείας προ-
σφωνήσεις κατὰ ὠρισμένην ἀκ τῶν προτέρων σειράν.

6. μ. μ. Ἐθνικοὶ χοροὶ καὶ λαϊκὴ ἐορτὴ ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ.

7. μ. μ. Φωταγωγήσις τῆς πόλεως, ὡς τὴν προηγουμένην.

8. μ. μ. Λαμπαδοφορία ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ.

9. 30. μ. μ. Ἐπιστημον γεῦμα παρατεθησόμενον ὑπὸ τοῦ Δήμου ἰσχυρῶν
νικῶν, ἐπ' αὐτῶν τῶν ἑορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος, ἐν τῇ μεγάλῃ αἰ-
θούσῃ τῆς Ζωσιμαίας σχολῆς.

Εν Ἰωαννίνοις τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου 1930

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἡσίου

Αγ. Καλέουρας

"Ενδύμα περιπότου

πᾶ Θύμιου Μπλαχάβα καὶ πλείστον ἄλ- καὶ τῆς θρησκείας τῆς Ἑπείρου!
— 0 —

λων ἑθνομαρτυρῶν Ἀρμενίων καὶ Ἀλε-
ρπῶν, οὕτως εὖρος μαρτυροῦνται καὶ
ἡρώδ' ἰκώτατον θάνατον τῆς ἀρχόντης καὶ
τῶν τοιγαλίων, καὶ τοῦ δημιουργοῦ τῆς
Φιλικῆς Ἐταιρείας, ἥς εἰς ἔκ και μόνον
ἔτη κατόρθωσε καὶ δημιουργήσῃ τοῦ Ἐ-
θνοσωτήριον ἔργον τῆς Ἐπαναστάσεως
τοῦ 1821. Ὁ τιμημένος Δήμαρχος Ἰωάν-
νιτων κ. Δημ. Π. Βλαχλείδης, ἀξιοπρε-
πῆς ἀντάσεως τῶν περιστάσεων, καὶ δι-
νὸς χειροσῆς τοῦ λόγου δι' ἀντιπροσωπε-
υῇ παθεῖσθαι καὶ παντὸς ἄλλου καλλίον
τὴν πρᾶξιαιτικὴν Πρωτοψύχουσαν.

ΠΑΡ' ἄλλην τὴν καθ' ἡμῶν ἐκδηλωθεῖ-
σαν μῆνιν τοῦ ἀγαπητοῦ μας φίλου Προ-
έδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ
Λήμου Ἰωαννίνων, δι' ὅσα εἰχονα γρά-
ψαι σχετικῶς μετὰ τὴν καταπίεσιν ἐπὶ
προτάσεως τοῦ Δημάρχου κ. Α. Π. Βλα-
λεῖδη, περὶ παροχῆς τοῦ γηπέδου «Αλ-
γλῆς» πρὸς ἀνέγερσιν Ἑλληνιστικοῦ εἰ-
σημίου τοῦ Ἰσλαμιστικοῦ Κεράσι τοῦ Αἰ-
τωλοῦ, εἰς ὃν σφαιροῖμεν δι' Ἠλεκτροα-
τόν τε ἐθνισμόν μας καὶ τὴν δημοκρατί-
αν μας, ἐθαλοῦντοῦμεν νὰ φρονούμεν δι-
ὰ τὰς πρᾶξεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ
Λήμου ἀσβεστὴς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ προ-
έδρου καὶ ἀποστόλου ἐκείνου καὶ ἀποστόλου

ομεν τὴν γνώμην τοῦ κ. Μιχαήλ τοῦ
 Ἀθηναίου Συμβούλου, ὅτι διὰ ἑπαιτοῦ
 ὁ ἄνθρωπος 500 γιλιδῶν δραχμῶν ἐκ
 τοῦ ποσῶς τοῦ ἐν λόγῳ γιλιδίου (πρὸς
 ἄλλοις). Καὶ ἐν ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν
 τῇ ὁ ἄνθρωπος Ἰωάννην τὸν, ὁ 500 γιλιδῶν
 σημερινῶν ψυδροδραχμῶν ἀλλὰ 500 δ
 σεκατομυρία λίγων, ὁ ἄνθρωπος ἔλπε
 να μὴ διατάξῃ, προκείμενον παρὰ ἑ
 Κοσμά, τοῦ σωτήρος τοῦ Ἑλληνισ

ΧΑΡΙΣ εἰς τὴν παράνομον διδύσκωι τῆς
Βουλῆς τῆς 6 Νοεμβρίου 1926 καὶ εἰς
τὸ χρίσμα τοῦ Μπάμπα καὶ τῆς Μπάμ-
πως τῶν Ἑπειρωτῶν, διωρισθῆναι βουλευ-
τῆς καὶ δ κ. Σταύρου Δονάτου Σταυρο-
πούλου... Κάποιος φίλος του, ἐκ τινος χω-
ρίου τῆς Παρραμυθίας, ἐγοητεύθη τόσον
κ' ἀπὸ τὸν βουλευτὴν του κ. Σταύρου
Δον. Σταυροπούλου, ὥστε μὴ δυνάμενος
ἄλλως πᾶσιν ἐκφράσασθαι πρὸς αὐτὸν τὴν
ἀγάπην του κατεῖνθ' αὐθιμακὸν του, τὸν ἐκή-
ρυξε.... ἅγιον! Ἄγιον Σταύρον, καὶ ἀνα-
γινέσκοντες ἐνώπιον τῆς γνωστῆς ἐκκο-
γικῆς του λιθογραφικῆς εἰκόνας, παρα-
πλεύσας, πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου
τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ του καὶ δὲν
φθάνει αὐτό, ἀλλ' ἐκστρατεύει ὑπὲρ αὐ-
τοῦ εἰς τινὰ ἐφημερίδα, προτρέσκον τοὺς
χωριανοὺς τοῦ νὰ βάλουν τὴν εἰκόνα τοῦ
νεοκατασκευαστοῦ ἁγίου του καὶ εἰς τὴν
ἐκκλησίαν καὶ νὰ τὸν προσκυνῇ ὅλο τὸ
χωριό, ὡς πραγματικὸν ἅγιον!

Ἀνθρώποις καὶ κτήν' ὅσοις, Κύριε!
Τώρα ἀναμένοντες νὰ βῇ καὶ κἀνένας
Ζαγοροῦσις νὰ ἀγιοποιηθῇ τὸν βουλευ-
τὴν κ. Σταύρον Καραγιώργον! Γιατί
ὅτι: Δὲν εἶναι βενιζελικός βουλευτὴς καὶ
νὺν ὁ Καραγιώργος;

ΚΑΘ' ἃς ἔχομεν θεικῆς πληροφορίας
ἐκ τῆς Ἀλβανοκρατουμένης καὶ τρομοκρα-
τιζομένης Βουλίας "Ηλείου, αἱ "Αβαν-
τι καὶ "Αρχαὶ ἐθεβίσαν τοὺς διαφοροὺς
Προδούκους τῶν ἑλληνικῶν Κοινοτήτων
καὶ πολλοὺς Ἕλληνας σημαίνοντας ἐν
πογοσίῳ ἐπ' ἐλεγχόσῃ πρὸς τὴν Κοι-
νοτάμῃ τῶν Ἐθνῶν, δι' ὃν νὰ ἐκφο-
ρῶσιν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὴν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ἐξέομεν εἰς προηγουμένα φύλα πῶς ἐτελεῖτο, τὸ Παναηπειρῶ τεκνὸν Παναγῆρι τῆς Ἑκαλιωρῆς, μετ' ὅλην τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν μαχαλοπρέπειαν, μέχρι κυρίως τοῦ 1878, ὅτε πύλοισιν προσκυνητῶν, ἰδίως γυναῖκες καὶ παιδιὰ, ἐνήστευον ἐπὶ ὅκτα ἡμέρας διὰ τὰ μεταλάδουν τὴν θείαν Ἑκοινωνίαν ἐν τῷ Ναφῇ τῆς Ἑκαλιωρῆς, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1878 καὶ ἐντεύθεν, ἕνα τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἑσολοιεύου Συνθήκης, δι' ἣς παρεκλήσθη ἡ Θεσσαλία καὶ ἡ Ἑπείρος μέγροι Ἑκαληπαικίῳ εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἤρξατο ἀπηνῆς διωγμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν Ἑπείρῳ, ἐκ μέρους τῶν ἐν αὐτῇ τουρκικῶν Ἀρχῶν καὶ κατέπνιγε πᾶσαν ἑκφάνειαν γαριᾶς καὶ ἐθνικῆς ἐκδηλώσεως, οἱ δὲ Ἑπαιρῶται ἤρξαντο, φεύγοντες ἐξ Ἑπείρου, παραιτοῦντες τὰς γεωργικὰς ποιμαντικὰς καὶ ἄλλας τῶν ἐργασίας καὶ μετέβαινον εἰς διάφορα μέρη τῆς Κουρκίας καὶ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, μεταβαλλόμενοι εἰς ἄρτοποιούς καὶ προοδευτικούς εἰς ἀρτοποιούς, εἰς ἐκ ἐν Ἀθήναις καὶ Ἑπαιρῶται. Μετ' ὀλίγον ἀπέθανεν ὁ μεγάλος Ἀνθίμος, ὁ καλὸς διπλωμάτης καὶ γνωρίζων τὰς περιστάσεις τὰς τουρκικὰς Ἀρχὰς καὶ τοὺς πανηγυριστάς, τοῦτον ἠκολούθησεν, εἰς τὸν τάφον καὶ ἡ μεγάλη καλόγρια Ἐδὲ καὶ διὰ τὰς ἐκείνης τὸν Ἀνθίμον ἀγράφματος Θεόκλητος εἰς τὴν ἡγουμενίαν τοῦ μεγάλου τοῦτου Μοναστηρίου, τῶς ἀρχιποιμῆν αὐτοῦ, ἀπεδείχθη τέλος ἀνίκανος καὶ ἡ πανηγυρίς καὶ αὐτὴ ἡ Μονή, ἕνα ἑλλείψεως εἰσοδημάτων, ἐκ τῆς θρησκευτικῆς εὐσεβείας, ἤρχισαν νὰ παρακίλῳ. Μετὰ πάροδον ὀλίγων ἐτῶν ἀπέθανε καὶ ὁ Θεόκλητος καὶ διαδέχθη αὐτὸν ὁ ἐπίσης ἀγράφματος ἀνεψιὸς τοῦ μεγάλου Ἀνθίμου, Ἀνθίμος ὁ Β'. καὶ ἐπίσης ἀνίκανος, κατὰ τὴν ἡγουμενίαν τοῦ ὁποῖου ἐξήκολούθη ἡ παραμὴ τῆς τοῦ Μονῆς καὶ τῆς πανηγύρεως, αὐξανομένη ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτους. Ἐξέλειπον τὰ ἄλλα, ἐπὶ Ἀνθίμου τοῦ μεγάλου πολυἀριθμοῦ θύσανα αἰγροπόδων τῆς Μονῆς, κατεστράφη τὸ μεγάλον ἐκ τῆς ἀνέμελτος, ἐμειώθησαν εἰς τὸ δέκατον αἱ ἐκ τῶν ὅσων ὁ ἀνεψιὸς τῶν προσκυνητῶν εἰσποδὸν ἀσημαντοῦ διατὴν ἀσκήσιν συντήρησιν τῆς καὶ ἐξῆς αὐτῆς ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἡμῶς τοῦ τσεφλικίου τῆς Ἑκαλιωρῆς, τοῦ ἐτέρου ἡμῶς ἀνικανὸς εἰς τὸν ἐκ Ἑσολοιεύου καταγράφον Ἰωαννίτην κ. Χρ. Ἐξοῦσαν.

Ἡ ἀπακοδόρωσις τῆς ἡμετέρας
ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ δι-
έσται· ἀπὸ τῆς ἡμετέρας καὶ οὐκ
ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ τῆς ἡμετέρας
ὡς ἐκ τοῦ ὁμοῦ ἐκείνου καὶ ἀπὸ τοῦ
τοῦ ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ.

αθήματος. Ἐπὶ τέλους ἀπέθανε καὶ ὁ Ἀνθιμος ὁ Β. καὶ διατέ-
χθη αὐτὸν ὁ ἀνεψιὸς του
Ἀνθιμος ὁ Γ. καὶ ἔως ὁ τε-
λευτατος Ἀνθιμος τῆς Οἰκογε-
νείας τῶν ἐξ Ἀραχωδίτσας Σα-
ματιῶν, ἀνηστραμένος, τιμίος καὶ
εὐσεβὴς καὶ ὁπῶσθεῖποτε ἐγγράμ-
ματος, ἀλλ' ὅχι καὶ δυνάμενος
νὰ σταματήσῃ τὸν κατήφορον τῆς
παρρησίας, ἰδίᾳ ὡς ἐκ τῆς ἀντι-
προστατηρικῆς πολιτικῆς τῶν ἐ-
κείνου ἐλληνηκῶν Ἰαυδερνήσε-
ων καὶ ἰδίᾳ τῶν θενεζελικῶν καὶ
θενεζελογενῶν τοιοῦτων. Ἐφ'
1923 ἐκηρύχθησαν ὅλα τα ἐν
Ἡεπαρῶ τοπλικά ἀπαλλοτριω-
τέα, μεταξὺ τῶ τοῦτων καὶ τῷ
τοπλίκῃ τῆς Ἡαλιωρῆς Ἰααλο-
γῶρι καὶ ἅπανα ἡ πέριξ αὐτῆς
ἀγροτικῇ περιουσία εἰς ἑρμηνούς
καὶ ποταμικοὺς ἀγρούς.

‘Υπὸ τοιούτοις ὁροις ὑφισταμένη σήμερον ἡ Μοῆη τῆς ἄλλου κατ’ ἅπασαν τὴν Ἡπειρον φημισμένης Παλιωρῆς, ἀνευ πομπῆς, ἀνευ ἀγῶν, ἀνευ τοῦ φιλικίου τῆς, μὲ πεπρωκὸς θρησκευτικὸν αἰσθημα τοῦ Λαοῦ, ἀποτελεῖ σκάναν τοῦ ἄλλου πανηγυρισμοῦ τῆς. Δὲν ἔρχονται πλέον ἀπὸ τῶς ἄλλας ἐπαρχίας, οὔτε Πωγωνήσιοι, οὔτε Ζαγορήσιοι, οὔτε Μαλοκασίωται, οὔτε ἀπὸ τῶ χωριᾶ τῆς Παραμυθίας καὶ τῶν Φιλιατῶν, ἐκτὸς τῶν Πασοβιταϊνῶν τσαροχοποιῶν, οἵτινες ἔρχονται τῶν βιοτεχνικῶν τῶν προϋόντων τῶ δὲ ὅλων τῆς πανηγυρῶς ἀποτελεῖται μόνον ἐκ Κουρεντοχωριτῶν καὶ μόνον.

Φέτος ἐπισκέφθησαν τὴν πανήγυριν ἐκ-
τῶν ἐπισήμωνι μόνον ὁ Ἀναπαλιρωτὴς τοῦ
Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἡπείρου κ. Δημ.
Βλαχοπούλου μετὰ τῶν ἐριτίμων Κας Βλα-
χοπούλου καὶ τῶν τέκνων τῶν, ὁ Εὐαγγε-
λίσκος Ζίσης καὶ ὁ ἀστυνόμος Ζίσης ἀν-
τιπομπάρχος κ. Τσημούλας, ἐνφ' ἁλ-
λοτε...

Ἡ πανήγυρις φέτος ὑπέστη καὶ ἐξ-
ραν μείωσιν διὰ τὸ ὕψανάτου τοῦ πα-
τρὸς τοῦ Ἡγουμενίου μακαρίτου Ἀθα-
νασίου Σιαμαῖ, ὅστις ἐμαγειρεῖται διὰ
τοὺς τυχόν ἐπισημοὺς, ἀλλὰ φέτος ὁ Ἀ-
νακλητὴρ τὸν Γενεῖον Διοικητὴν κ. Δημ.
Βλαχόπουλος, μὴ εὐρὸν σὺνδριμὴν ἀνι-
κοίηται, καθόσον ὁ Ἡγούμενος κατέκει-
το κληνῆρας, ἐξ ἐιλονοσίας, ἀπεσύρθη
τὸ κάτωθι τῆς Δραγουμῆς διασώδης μέ-
ρος, καὶ νὰ φέγῃ ψητὸ ἀπὸ παλιόγιντο
τὸ ὅποιον μόνον σκύλοι ἤδυναντο νὰ μ-
ταλήθουν!

Χ. Χρηστοδασίλης

ΛΗΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΙ
ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΤΗΝ προσεχῆ Κυριακὴν ἡ θρυλικὴ πό-
λις τῶν Ἰωαννίνων θὰ πανηγυρίσῃ τὴν
ἑκατονταετηρίδα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνε-
ξαρτησίας, εἰς μνήμην τοῦ ἱεροστανόμενου
ρος Ἡπειρώτου Ἐπισκόπου Τριχαιῶν Διο-
νυσίου τοῦ Φιλοσόφου τοῦ ἐπικληθέντος
Σκυλασόφου, διὰ τὴν οἰκτρὰν ἀποτυχίαν
τοῦ ἄφρονος μετὰ ροπαλῶν ἑπαναστατι-
κοῦ κινήματος τοῦ 1612, τὴν μεγάλαν
προδοσίαν τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐ-
πανάστασης τοῦ 1821 Καραϊσκάκη, Π.

λοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ ἀποποι-
οῦμεν τὴν γνῶμιν τοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ
ἀληθινοῦ Συμβολίου διὰ τὰ ἔθνη τοῦ
Ἀγίου 500 χιλιάδες δραχμῶν ἐκ τῆς
παρεῖας τοῦ ἐν λόγῳ γραβίου τῆς «Αἴ-
της». Καὶ ἂν ἐπρόκειτο ἀκόμη νὰ ζημιω-
θῇ ὁ Ἄγιος Ἰωάννης, ὁ 500 χιλιάδες
σημεριῶν ψωροδραχμῶν ἅλλα 500 δυ-
σεκατομμύρια λιρών, ὁ Ἄγιος ἔκρινε
νὰ μὴ διατάξῃ, προκείμενον περὶ Ἀγίου
Κοσμά, τοῦ σωτήρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ

